

ARTIKEL 118

Domstolene eller myndighederne bør ved domfældelsen i videst mulig udstrækning tage i betragtning, at tiltalte ikke er statsborger i tilbageholdelsesstaten. De skal frit kunne nedsætte den straf, der er foreskrevet for den overtrædelse, for hvilken den internerede er tiltalt, og er derfor ikke forpligtet til at overholde den foreskrevne minimumsstraf.

Indespærring i rum uden dagslys og i det hele enhver form for grusomhed er uden undtagelse forbudt.

Internerede, der har afsonet disciplinære straffe eller straffe fastsat ved dom, må ikke behandles anderledes end de øvrige internerede.

Såfremt en interneret disciplinært eller ved dom ifalder frihedsstraf, skal det tidsrum, i hvilket han har været underkastet varetægtsarrest, fradrages i straffen.

Lejrudvalg skal holdes underrettet om alle retsskridt, der indledes mod internerede, som de repræsenterer samt om resultatet af sådanne retsskridt.

ARTIKEL 119

Følgende disciplinære straffe kan bringes i anvendelse overfor internerede:

- 1) bøder, som ikke må overstige 50 % af den løn, som den internerede i henhold til bestemmelserne i artikel 95 ville have modtaget for et tidsrum af ikke over 30 dage,
- 2) bortfald af begunstigelser, som er indrømmet udover den i nærværende konvention foreskrevne behandling,
- 3) pligtarbejde højst 2 timer om dagen, når arbejdet står i forbindelse med vedligeholdelsen af interneringsstedet,
- 4) indespærring.

Disciplinære straffe må i intet tilfælde være umenneskelige, brutale eller farlige for de interneredes helbred. Der skal tages hensyn til den interneredes alder, køn og helbredstilstand.